

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – NW/Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

(Sprawy połączone C-368/20 i C-369/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Swobodny przepływ osób – Rozporządzenie (UE) 2016/399 – Kodeks graniczny Schengen – Artykuł 25 ust. 4 – Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na maksymalny łączny okres do sześciu miesięcy – Uregulowanie krajowe przewidujące kilka następujących po sobie okresów kontroli prowadzących do przekroczenia tego okresu – Brak zgodności takiego uregulowania z art. 25 ust. 4 kodeksu granicznego Schengen, w przypadku gdy kolejne okresy opierają się na tym samym zagrożeniu lub tych samych zagrożeniach – Uregulowanie krajowe zobowiązujące, pod groźbą kary, do okazania paszportu lub dowodu tożsamości podczas kontroli na granicy wewnętrznej – Brak zgodności takiego obowiązku z art. 25 ust. 4 kodeksu granicznego Schengen, jeżeli kontrola sama w sobie jest sprzeczna z tym przepisem]

(2022/C 237/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NW

Strona pozwana: Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

Sentencja

- 1) Artykuł 25 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie tymczasowemu przywróceniu przez państwo członkowskie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na podstawie art. 25 i 27 tego kodeksu, jeżeli czas tego przywrócenia przekracza maksymalny łączny okres sześciu miesięcy określony w art. 25 ust. 4 i nie istnieje nowe zagrożenie, które uzasadniałoby ponowne zastosowanie okresów przewidzianych we wspomnianym art. 25.
- 2) Artykuł 25 ust. 4 rozporządzenia 2016/399, zmienionego rozporządzeniem 2016/1624, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego państwo członkowskie zobowiązuje pod groźbą kary osobę, która wjeżdża na terytorium tego państwa członkowskiego przez granicę wewnętrzną, do okazania paszportu lub dowodu tożsamości, jeżeli przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, w ramach której obowiązek ten został nałożony, jest sprzeczne z tym przepisem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 19.10.2020.